

— Туй дѣте е живо еще! подума Гырджикътъ въ себе си, трѣба да го избавиѣ!

— На бѣгъ бре псета!.....Затворихъ ни пѣтьтъ отъ вредъ! бѣгайте бѣгайте!

— Кой каза това! извика Гырджикътъ. Да не бы да е мръднѣлъ нѣкой отъ тука, защото всинца сме изгубени тогази. Маръ Вамъ. Нашитъ смѣтки ний ги виждамы и другъ пѣтъ. Сега всинца трѣба на едно да ударимъ, да ся биймы, да ся разбиймы пѣтъ и да ся избавимъ.

На тѣзи думы отъ Гырджика купъ злодѣйцы ся насърдчихъ. На срѣдъ улицѣтъ имаше едно праздно мѣсто заградено, Гырджикътъ повика.

Наввѣрляйте ся вътрѣ тамъ десетъ души! Напълнете пищовитъ сп и щомъ дойдѣтъ пріятелитъ на близу удръте!

Тласко, Одисей, Мравко, Малама, Фоти, Мантара-Кавлавро, Морфули и Гурлочно съ двама еще други ся наввѣрляхъ въ указанието мѣсто.

Гырджикътъ ся обърна и видѣ Теодора Трипани че ся мѣчи да строши едни врата на еднакъ къщъ право срѣщу празното мѣсто лежащъ и повика на Дѣбка, на когото кракътъ бѣ пронизалъ крошумъ.

— Тамъ помогни на Главатаря! Строши тамъ онѣзи врата.

— Ами ты байно Гырджикъ, що си скръстилъ рѣцъ?

— Имамъ работѣ! — Каквѣ работѣ? — Не видишь ли тука туй моето дѣте? — Е! — Какъ, е? туй дѣте трѣба ли да остане тука долу? на ли трѣба да го избавиѣ? — Не го оставяшь, клѣтничко и ты! На таквози врѣме таквази грыжа!

И Тласко побърза да помогне на Тодора Трипани. А двамата можѣхъ да строшатъ вратата пò скоро.

— Всичкы тука вътрѣ повика Трипани.

И множество отъ останалыгъ слѣдъ битвѣтъ злодѣйцы нахѣтахъ вътрѣ.